

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησία Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἐτῆσ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1879.

Παιῶνα νικητήριον καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν ψάλλει
Εἰς τὴν μεγάλην σήμερον κηδεῖαν τοῦ ἑνιαυτοῦ.
Ἄλλοι τὰς δάφνας ἔδρεψαν τὰς ἀθανάτους, ἄλλοι,
καὶ φέρουσι τὸν στέφανον τοῦ ἀγερώχου νικητοῦ.
Τοῦ Θερασυβούλου τὴν θεὰν ὁ Ἕλληνας δὲν λατρεύει,
καὶ μόνον εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἰσχυρῶν πιστεύει.

Ὅταν ὁ Ἄρης ἦνοιξε τῆς δόξης τὰ πεδία,
Κ' αἶματά ἔρρεον θερμὰ εἰς ἄλλην δουλωμένην γῆν,
Τὰ στήθη μας δὲν ἐφλέξεν ἡ παλαιὰ ἀνδρεία·
Ἥμειν ἀναίσθητοι εἰς τῶν πολέμων τὴν κλαγγήν.
Ἄλλὰ ἐλύθη τ' ὄνειρον, καὶ σήμερον βαρύνει
τὰ πονεμένα στήθη μας ἀκοίμητος ὀδύνη.

Ταπεινωμένη, ἀπελπισ εἰς τὰς τρεμούσας χεῖρας
Ἐπαίτου δίσχον ἡ Ἑλλάς, ἡ ἔνδοξος Ἑλλάς, κρατεῖ,
καὶ, κρούουσα τῶν ἰσχυρῶν τὰς κεκλεισμένας θύρας,
τὴν σωτηρίαν παρ' αὐτῶν τῶν δούλων τέκνων τῆς ζῆτει.
Κατέθραυσε τὴν σπάθην τῆς, ἔρριψε τὴν ἀσπίδα,
Κ' εἰς ξένους τώρα πᾶσάν τῆς ἀνέθηκεν ἐλπίδα.

Εἴθε νὰ σώσουν τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους μας οἱ ξένοι,
Ἔως οὐ μὲ τὸ αἷμά μας τὸν ῥυπον πλύνωμεν αὐτόν.
Κ' εἴθε νὰ χαιρετήσωμεν, φαιδρῶ καὶ ἑστεμμένοι,
Μὲ ἄσματα χαρμόσυνα τὸν προσεχῆ ἑνιαυτόν.

Τὸ 1879.

Ἄλλοτε, φίλοι ἀναγνώσταί, εἰς ἄλλας δηλονότι
προγενεστέραις ἐποχάς, δαφνηστόλιστος ἡ ἀπαγό-

πη εὐηγγελίζετο ὑμῖν τὴν προσέγγισιν τοῦ νέου
ἔτους, διότι αἴσιον παρελθόν, αἰσιωτέρου μέλλοντος
πάντοτε προάγγελος γενόμενον ἀνεπτέρου τὰς ἐλ-
πίδας αὐτῆς. Ἄλλ' ἤδη τί περὶ τοῦ παρελθόντος
να συγκεφαλαιώσῃ, ἀφοῦ οὐδὲν λόγου ἄξιον δι-
πράχθη ἐν αὐτῷ· τί δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος να
προσιωνισθῇ, ἀφοῦ καὶ τοῦτο ἐν ἀδήλω, ἢ μάλλον
ἐν γούνασι κεῖται πολυτρόπων καὶ πολυμηχάνων
διπλωματῶν;

Δὲν ἔχει βεβαίως ἀφορμὰς ν' ἀπελπίζηται, ἀλλὰ
καὶ δὲν ἔχει πεποιθήσιν τὴν ἐλαχίστην εἰς τὰς ἡ-
μετέρας αὐτῶν ἐνεργείας. Ὅ,τι δὲ παρ' ἑτέρων πα-
ραχθῆ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτο τῶν περιστάσεων καὶ
τῆς τύχης, οὐχὶ δὲ τῆς ἡμετέρας προνοίας καὶ δυ-
νάμεως ἔργον ἐστίν. Πέρυσι τοῦλάχιστον ὁσμὴ πυ-
ρίτιδος καὶ στρατοπέδων κινήσεις καὶ στρατηλατῶν
Ἑλλήνων παρασκευαί, ἀρειμάνειόν τι τὸ ἦθος ἔ-
χουσαι, ἀνεπτέρουν ἡμῶν τὰς ἐλπίδας. Ἀλλὰ πάν-
τα ἐκεῖνα ἀπέβησαν φρούδα, πάντα ἐκεῖνα ἀπεδεί-
χθησαν χλεύη, καὶ πανταχοῦ, πλην ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ
Κρήτῃ, τὸ σπιθαμιστὸν ἀνάστημά μας νὰ ἐπίδειξω-
μεν σπεύδοντες, πανταχοῦ ἀπεδείχθημεν νάνοι.

Ναί, διήλθομεν ἡμῖσιν αἰῶνα ἐν στασιμότητι
καὶ ἀβελτηρίᾳ, καὶ ἤδη, ὅτε ἠβελήσαμεν νὰ δεῖξω-
μεν ὅτι ζῶμεν, ἤδη ἀπεδείξαμεν ὅτι οὐδὲ νὰ ζῶμεν
καὶ νὰ λογιζώμεθα ὡς ἔθνος ἐμπρέπει ἡμῖν. Δι-
ήλθομεν δύο ἔτη ἐν παρασκευαῖς, καὶ οὐδὲ παρ-
σκευάσθημεν ἔτι. Διήλθομεν τόσον χρόνον ἐν κόμ-
πῳ καὶ θράσει, καὶ ταῦτα πάντα ἐπράξαμεν ὅπως
προκαλέσωμεν μειδίαμα οἴκτου παρὰ τῶν κάλλιων
ἡμῶν γινωσκόντων ἡμᾶς πόσον ἔχομεν βάρος, πό-
σῃν ἀξίαν καὶ νοημοσύνην ὄσῃν.

Εὐτυχῶς εἰς ἄνθρωπος, τέκνον ἔθνους μεγαλο-
φύχου καὶ μεγαλόφρονος, εἰς εὐγενῆς υἱὸς τῆς
δημοκρατουμένης Γαλλίας, δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἐξευτε-
λιζώμεθα ἐπὶ πλέον, καὶ τούτου ἡ ὑπὲρ τῆς φι-
λάτης πατρίδος ἡμῶν συμπαθῆς φωνή, οὔτε ἡμᾶς
ἀφῆκε νὰ κατακλιυσθῶμεν εἰς τὸ βάραθρον τῆς
ἀπελπισίας, οὔτε τὸν Ἑλληνισμόν εἰς ἄβυσσον πέν-
θους νὰ βυθισθῇ, οὔτε τοὺς ἀσπόνδους αὐτοῦ ἔχ-

θρούς νά γελῶσιν ἐπὶ πλεόν διὰ τὴν ἀφροσύνην ἡμῶν.

Εὐρισκόμεθα εἰς τὰ πρόθυρα αἰσίου μέλλοντος καί, κατὰ τὰς παρηγόρους τῶν ἔξω εἰδήσεις, ἴσως δὲν βροκόμεθα πλεόν ὑπ' ἐλπίδων κενῶν. Ἀλλ' ἀναπόδισμά τι τῆς τύχης, ἀν διπλωματικὴ τις βραδουργία τα χρυσᾶ ἡμῶν ὄνειρα διασκεδάσῃ, τότε; . . . Ἀλλ' ὄχι, μὴ ὦμεν ἀπαισιόδοξοι. Τοῦτο μόνον εἶναι βέβαιον ὅτι, ὅ,τι τις δὲν ἔχει μὴδὲ κατέχει, ἐπεταί ὅτι προσδοκᾷ πάντοτε νά τὸ ἀποκτήτῃ, ἀλλ' ἐν τοῖς προσδοκωμένοις καί ἐλπίζομένοις δὲν ἔγκειται πάντοτε ἐπιτυχία. Οὐαί δὲ τῷ θέλοντι ξυσθῆναι καί μὴ ἔχοντι ὄνυχας πρὸς τοῦτο.

Καί ὁμως πόσους τῶν βροτῶν πόσαι δὲν τρέφουσιν ἐλπίδες; Συγκαταλεγῶμεν λοιπὸν καί ἡμεῖς μετὰ τούτων, ἀφοῦ παρ' ἄλλοις κεῖται τὸ μέλλον καί παρ' ἄλλων ἡ τύχη ἡμῶν ἐξαρτᾶται, οὐχὶ διότι οὕτως οἱ φρόνιμοι τὴν τύχην καί τὸ μέλλον αὐτῶν προπαρασκευάζουσιν, ἀλλὰ διότι, ἐλλειπούσης παρ' ἡμῖν τῆς φρονήσεως, κατετάχθημεν μετὰ τῶν ὑποχρέων νά ἐλπίζωσι καί νά ἀγωνιῶσι, καί μετ' ἐκείνων, ὅτινες θέλουσι τὸ παξιμάδι βρεγμένον.

Ἀλλὰ τὸ παρελθὸν καί τὸ παρὸν ἀρκέσουσιν ἄρα ἡμῖν εἰς σωφρονισμόν καί διόρθωσιν; Σφόδρα ἀμφισβάλλομεν. Ὅπου τὰ θεμέλια τῆς πολιτείας σαλευθῶνται ὑπὸ τῆς ἀνομίας, τῆς σπατάλης καί τῆς ἠθικῆς διαφορᾶς. Ὅπου τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν διέπουσι τυχωδιῶται ἰδιοτελεῖς, πολιτικοὶ διεφθαρμένοι καί σκαιοί, ἐκεῖ μόνον ἐπαιτῶν καί καστιέλων κοινωρία ἀποκαθίσταται, ἐκεῖ μαρασμὸς καί θάνατος τὸ πᾶν ἐπισκιάζουσιν. Ἐχουσιν οὕτω καί τὰ ἡμέτερα; Ἄς θέσῃ ἕκαστος τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας του, καί ἄς ἀποφανθῇ ναὶ ἡ οὐ.

Λοιπὸν φίλοι ἀναγνώσται, εὐχρηθῶμεν ὅπως καί ἄρχοντες καί ἀρχόμενοι ἐν Ἑλλάδι σωφρονήσωμεν, καί ἀποπτύσαντες τὸ παρελθὸν, ἐγκαινίσωμεν ἐν τῇ Πατρίδι ἡμῶν τὰς ἀρχὰς τῆς εἰλικρινοῦς προόδου καί τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, ἐφ' ὧν δέον νά ἐραϊδῆται τὸ μέλλον παντὸς ἔθνους, καί ἐφ' ὧν εἴθε νά οἰκοδομήσωμεν τὴν μέλλουσαν τῇ Πατρίδι δόξαν καί εὐκλειαν. Γένειτο!

Τὴν κατωτέρω ἀλληλογραφίαν συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν, καί ἰδίως τῷ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑπουργῷ.

Ἐκ τοῦ χωρίου Γαλλίνι τῆς Αἰγύπτου

τῆ 12/24 Δεβρίου 1878.

Μὲ ἀνοιχτὸν στόμα βλέπει ὁ Ἕλληνας τὰς ἐν Αἰγύπτῳ ὑπουργικὰς μεταβολὰς, καί ἀπορεῖ πῶς ὁ ὑπερῆφανος ἀραψὸς παρεδέχθη νά διοικῆται τὸ κράτος του παρ' εὐρωπαϊῶν πολιτικῶν. Τὴν θέσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κατέχει Ἀρμένιος, τὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν Ἀγγλος, τὴν δὲ τοῦ τῶν δημοσίων ἔργων Γάλλος πολιτικός. Πολλὰς δὲ καί ἄλλας δημοσίας θέσεις, καί δὴ τὰς ὑψηλοτέρας, κατέχουσιν ἄλλοι εὐρωπαϊοί. Ἀπὸ πολλοῦ δὲ καί ἡ Ἰταλία καί ἡ Αὐστρία ζητοῦσι νά καταλάβωσι θέσεις διαπρεπεῖς. Ἄν ἐτελείωσεν ἡ

μὴ καί τὸ ζήτημα τοῦτο κατ' εὐχὴν, δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστόν. Οὐχ ἦσαν, καθ' ἃ ὁ τηλεγράφοι ἀνήγγειλε, καί αἱ δυνάμεις αὗται θά ἰκανοποιηθῶσιν.

Ἡ δὲ μικρὰ καί παρεωραμένη Ἑλλάς, τὰ τέκνα τῆς ὀποίας ὑπερέχουσι πάντα τὰ ἄλλα Ἑθνη κατὰ τὸν πληθυσμὸν ἐν Αἰγύπτῳ, καί πλείοτερα τῶν ἄλλων εὐρωπαϊῶν ἔχουσιν ἐμπορικὰ καί ἄλλα συμφέροντα, οὔτε ἀκούεται, οὔδὲ κἂν ἐφρόντισε νά ἀκουσθῇ, ὅπως φανῇ τοῦλάχιστον ὅτι φροντίζει καί αὐτὰ περὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἀνά πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον διεσπαρμένων πολυπληθῶν τέκνων τῆς.

Δὲν παρατνοῦμεθα οὔτε ζηλεύομεν διότι ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γαλλία τοιαύταις κατελάβον ὑψηλὰς θέσεις ἐν Αἰγύπτῳ, οὔτε θά δυσαρεστηθῶμεν ἀν καί ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία καταλάβῃ ὁμοίαν τινα θέσιν ἐν αὐτῇ διότι αἱ δυνάμεις αὗται ἐφρόντισαν καί φροντίζουσιν ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν καί τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς Αἰγύπτου. Καί δάνεια δηλαδὴ ἔδωκαν εἰς αὐτὴν, καί σιδηροδρόμους ἐσύστησαν, καί ὅ,τι ὠραῖον καί καλὸν ἐν Αἰγύπτῳ αὐτοὶ, συμπράκτορας ἔχοντες καί τοῖς Ἕλληνας, το μετέδωκαν. Ὅτι παραπονεθῶμεν ὁμως καί θά διαρραγῶμεν φωνάζοντες, ἀν καί ἡ Αὐστρία, ἡ οὐδὲν ἔχουσα ὑπὸ κροῖον ἐν Αἰγύπτῳ, καταλάβῃ καί αὕτη ὑψηλὴν τινα θέσιν. Ἄν τοῦτο παραδεχθῶσιν αἱ λοιπαὶ δυνάμεις, τότε πρέπει νά ὑποστηρίξωσι καί τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος, τὰ τέκνα τῆς ὀποίας καί σχολεῖα, καί ναοὶ, καί νοσοκομεῖα, καί συλλόγους, καί ὅ,τι καλὸν καί ὠραῖον ἐσύστησαν ἐνταῦθα. Ἄλλως τε δὲ παρὰ τῶν Ἑλλήνων καί μόνων εἰσπράττει τοὺς φόρους τῆς ἡ Αἰγύπτου, διότι αὐτοὶ μόνοι, διεσπαρμένοι ὄντες εἰς ὅλα τὰ χωρία αὐτῆς, ἐμπιστεύονται καί δανείζουσι τὰ χρήματά των εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, καί αὐτοὶ καί μόνον ἀγοράζουσι τὰ ἐμπορεύματά των καί τὰ διαπέμπουσιν εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Εἰς αὐτοὺς ἀνήκουσιν αἱ καθ' ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον ἰδρυμέναι βενεζουαλιανῆαι. Εἰς αὐτὰς τέλος ὀρεῖται ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις τὸ πᾶν, δι' αὐτὸν δὲ καί μόνον τὸν λόγον ἠγαπῶντο οἱ Ἕλληνες παρὰ τοῦ προκατόχου τοῦ νῦν Κεδίβου, Μεχμέτ Ἀλή πατᾶ. Ἐὰν λοιπὸν καί οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐβλεπον ὀλίγον μακρότερον, θά ἐφρόντιζον καί περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ διεσπαρμένων πολυπληθῶν Ἑλλήνων, οἵτινες οὐ μικρὰ ποσὰ πέμπουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν φιλιτάτην Ἑλλάδα, ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως δημοσίων καί ἄλλων καταστημάτων, ὑπὲρ τῶν σχολείων, τῶν συλλόγων καί ἄλλων σωματείων, καί ἐν γένει περὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μικρὰν ἐλευθέραν γῆν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ κατὰ καιροὺς πολιτικοὶ τῆς ἀγρόν ἠγόρασαν δι' αὐτοὺς ξηρὰ ξηρὰ δὲ μόνον ἀναφέρουσι τὰ ὄνόματά των εἰς τὰς ἐφημερίδας διὰ τὰς γενναίας προσφορὰς των ὑπὲρ τῆς φιλιτάτης πατρίδος των. Δυστυχῆς Ἑλλάς, ἥτις ἐνῶ τοσαῦτα ἔχει εὐγενῆ τέκνα, δὲν ἔτυχες νά διοικηθῆς μίαν ἡμέραν ἀπὸ ἀνθρώπων ἀξίους νά σε καταστήσωσι μεγάλην καί ἐπιδόξον, ἀλλὰ διοικεῖσαι ἀπὸ. . . .

Ἐπάρχουσι μικτὰ δικαστήρια ἐν Αἰγύπτῳ, ἄξια πραγματικῶς τῆς ἀποστολῆς των. Τὰ δικαστήρια ταῦτα πολλαχῶς ἐυηργέτησαν τοὺς τὴν Αἴγυπτον οἰκοῦντας, ἰδίως δὲ τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες πολλὰ ὡς προεῖπον ἔχουσι συμφέροντα ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὁμως ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν ἐγένετο δεκτικὴ ὡς ἐπίσημος γλῶσσα παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ μόνον ἡ Γαλλικὴ καί Ἰταλικὴ, εἰς δὲ καί μόνος ὑπάρχει ἑλληνικὸς δικαστὴς παρὰ τοῖς ἀνωτάτοις ἐνταῦθα δικαστηρίοις, καί ἕτερος παρὰ τῷ Βιρηνοδικεῖῳ, ἐνῶ ἔπρεπε νά ὑπάρχωσι δυο εἰς ἑκάστου βαθμοῦ δικαστήριον, διὰ νά ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς τόσας ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἦδη πληροφοροῦμεθα ὅτι θά συστηθῶσι καί Βιρηνοδικεῖα καί ὑποθηκοφυλακεῖα εἰς ἅπαντας τοὺς Νομούς τοῦ Κράτους. Καί τῶν δικαστηρίων τούτων μεγίστην ἔχει ἀνάγκην ἡ Αἰ-

γυπτος, διότι οί ἐν τοῖς χωρίοις ἔμποροι ἀναγκάζονται πολ-
λάκις νά παρκαλεῖσθαι τὰ συμφέροντά των, διότι εἶναι ἠνα-
γκασμένοι νά ἐγκαταλείπωσι πολλάκις αὐτά διὰ νά μετα-
βῶσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπως ἐναγάγωσιν ὀφειλέτην των
διὰ 5 ἢ 10 λίρας. Οὕτω δὲ ἐξοδεύουσι διπλάσια τῶν ὄσων
δικαιοῦνται νά λάβωσιν. Ἔνεκα τούτου δὲ προτιμῶσι νά ἀ-
πολέσωσι τὸ μικρὸν ποσόν, ὃ ἔχουσι λαμβάνειν, παρὰ νά με-
ταβῶσιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τοῦ λόγου ὄντος, περὶ βίρηνοδι-
κειῶν καὶ ὑπόθηκοφυλακειῶν, καλὸν εἶναι νά ἐπιζητήσῃ ἡ
ἐλληνικὴ κυβέρνησις νά τροποποιηθῇ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ
ἐν Αἰγύπτῳ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ οὕτως, ὥστε νά συμπερι-
ληφθῆναι καὶ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν ὡς ἐπίσημον, καὶ νά
διορισθῶσιν εἰσηγοῖαι Ἕλληνες, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουσιν ἄλ-
λα συμπεριλαμβανόμενα ἐν τοῖς χωρίοις παρὰ Ἕλληνικά. Ἄλλως τε
δὲ, τούτου γενομένου, πλείστοι Ἕλληνες νομομαθεῖς θὰ εὖ-
ρωσιν ἐργασίαν ἐνταῦθα λίαν ἐπικερδῆ.

Περὶ τούτου καὶ μόνου ἂς φροντίσῃ ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνη-
σις, ἀφήνουσα τὰ μεγάλας ἀξιώσεις εἰς τοὺς δυνατοὺς τῆς
γῆς, βεβαίως ὅτι μεγάλως θέλει εὐεργετήσῃ τὸν ἐνταῦθα
Ἕλλητισμόν, ὅστις εἶναι ἐγκαταλελημμένος εἰς τὴν τύχην
τοῦ.

Γ.

Ἐνα παραμυθάκι.

Μὴ τοῦ ἦτο ἕνας Ἀρέντης καλός, ἀλλὰ ὀλίγον ἀγαθός,
ὅστις εἶχε ἕνα δούλο ἀράπη, καλὸν καὶ αὐτόν, ἀλλὰ ἀράπη,
ἄκλ. μαυρο ὄαν τὴν πίσσα. Ὁ ἀρέντης λοιπὸν αὐτὸς ἀφοῦ
ἐξώδευσεν ὅλην τὴν ὑπομονὴν του καὶ ἰκανὴν περιουσίαν διὰ
νά τὸν ἀσπρίσῃ μὲ ὅλα τὰ λουτρά, ψυχρά καὶ θερμά, καὶ
δὲν κατώρῳσε νά τὸν λευκάνῃ, βρυνθῆις τὸν ἐδίωξεν ἐκ
τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐπέρασεν τρία χρόνια καὶ ὁ ἀράπης εὐ-
ρισκετο εἰς μεγάλην δυστυχίαν. Κατέφυγε λοιπὸν πάλιν εἰς
τὸν ἀρέντην, ἀλλὰ διὰ νά τὸν πειθῇ νά τὸν δεχθῆ ἐγγα-
κτώσῃ μὲ ἀσβέστην τὸ πρόσωπόν του, καὶ οὕτως ἐξαπατή-
σας αὐτόν καὶ ὑποσχέθεις ὅτι θὰ γείνη βαθμύδον κατὰσπρος,
ἔσαν περιστέρι, τὸν ἐπεισε νά τὸν προσλάβῃ πάλιν εἰς τὴν ὑπ-
ηρεσίαν του. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν, ἐνῶ ἐπέστρεπον ἄ οἱ δύο ἐκ τῆς
ἐξοχῆς, τοὺς καταλαμβάνει βροχὴ βροχὴ, ἥτις ἐξέπλυσε τὸν
ἀράπη καὶ τὸν ἐπανεφέρει πάλιν εἰς τὴν πρώτην μορφήν του.
Ὅταν ἡ βροχὴ ἔπαυσε, ὁ ἀρέντης στραφεῖς νά ἐρωτήσῃ
τὸν ὑπηρετητὴν του διὰ τίνα ὑπόθεσιν, ἐξέπλῃχ ἰδὼν αὐτόν
κατὰμαυρον πάλιν. Πῶς τοῦ λέγει πάλιν ἔτσι; — Ἀρέντη,
ἀποκρίνεται ὁ δυστυχῆς, μὴ ἀπορῆς διὰ τὸ χρώμά μου, διότι
τὸν ἀράπη νά λευκάνῃς ἀδικα τὸν κόπον χάνεις. Αὐτὸ
λέγει δι' ἡμᾶς μὴ παροιμία. — Οὕτως ἔχει ὁ μῦθος. — Ἰδοὺ
δὲ καὶ τὸ ἐπιούσιόν του. Ὁ ἀρέντης εἶναι ὁ δήμαρχός μας,
ὁ ἀράπης εἶναι ὁ Λουλουδάκης του. — Χαρτοπακτικεῖα. Κυ-
βεία τῶν ἀπαταιώων. Ὀρθοκλοπικί. Ἀκαταστασία. Ἀγο-
ρανομικὴ ἀνεπιβλεψία καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κακὰ ἐπλημύρη-
σαν πάλιν τὴν πόλιν μας. Ἡμεῖς ἐκ συμπάθειας πρὸς τὸν δι-
ευθύνοντα νῦν τὴν ἀστυνομίαν καὶ συνηγορήσαμεν ὑπὲρ αὐ-
τοῦ καὶ ἀντετάχθημεν κατὰ τῶν συναδέλφων, τῶν ἐπιτεθέν-
των κατ' αὐτοῦ, καὶ ἤδη μετὰ λύπης τὰ ὀλίγα ταῦτα γρά-
φομεν. Πρακαλοῦμεν λοιπὸν αὐτόν τὸν ἀξιολύπητον διευ-
θυντὴν τῆς ἀστυνομίας μας νά γείνη ὀλίγον δραστηριώτερος,
ἐπίσης δὲ καὶ τὸν κύριον Δήμαρχον νά μὴ ἀπολύσῃ αὐ-
τόν ἐκ τῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ νά φροντίσῃ νά διορίσῃ τακ-
τικὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν, κατῶς τὸ ἐσκέφθη, ἀλλὰ
ἀκόμη δὲν τὸ ἀπεφάσισεν. Ἄλλως μεταίσιονεῖ, πιστεύων
ὅτι ὁ ἀράπης του μὲ τὰ λουτρά καὶ μὲ τὸν κайρὸν θὰ γείνη
λευκός.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ κ. Δ. Θεοχάρης, βουλευτὴς Σπετσῶν, διαρίσθη Νο-
μάρχης Κυκλάδων. Πληρεξούσιος ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐθνικῇ
συνελεύσει, βουλευτὴς καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς περιόδους καὶ
διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν μεταπολίτευ-
σιν ὁ κ. Θεοχάρης, ἐπεδειξάτο ἰκανότητα καὶ δραστηριότητα
πάνυ ἐπαυετήν.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ Νομαρχία Κυκλάδων διὰ διακη-
ρούσῃς τῆς ἐγνωστοποίησεν ὅτι: Συμφώνως πρὸς τὰς διατά-
ξεις τοῦ Ψ1Ζ νόμου ε. ε. θὰ γείνη τὴν 31 ἰουλίου, τὴν 10
ὥραν, ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι, ἡ κλήρωσις τῶν ὑπο-
κειμένων εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις νεῶν, ἡλικίας 22,
23 καὶ 24 ἐτῶν οἱ κληροὶ θελοῦσιν ἐξαχθῆ ὑπὸ τῶν ὑπο-
χρέων, καὶ, ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ των, ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ,
τούτων δὲ ἀπόντων, ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπο-
μένως καλοῦνται νά παρευρεθῶσιν οἱ ὑπόχροιοι.

— Ὁ Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως κ. Δ. Βαριαδάκης ἔνεκα
πένθους δὲν δεχεται ἐπισκέψεις τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους.

— Ἀναγνωσθήσεται ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τῆς Ἀρ-
χιεπισκοπῆς ταύτης ἐγκύκλιος τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς κατὰ τὸ ἐλλη-
νικὸν βασιλεῖον ἀρχιεπισκόπους, ἐπισκόπους, ἱερεῖς, ἱερουνα-
χοὺς καὶ λοιποὺς χριστιανούς καὶ ἀναίρουσα τὰς διδασκα-
λίας καὶ δοξασίας τοῦ κ. Α. Μικράκη. Τῆς ἐγκυκλίου ταυ-
της καταχωρίζομεν τὸν ἐπίλογον.

διὰ ταῦτα λοιπὸν τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ προσέχον-
τες ἑαυτοῖς ἀπὸ τῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν τοῦ εὐσεβοφρονῶ-
ντος Μικράκη καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, τῆς μὲν ὀρθῆς διδασκα-
λίας καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως τῆς ἐκκλησίας στεροῦς ἀν-
υπαγεσθε, ὡς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐδιδάχθητε, ἀποτάσσεσθε
καὶ πάση δυνάμει τοῖς βλασφημοῖς καὶ διεστραμιμένοις δι-
ιδάγμασι τῶν αὐτοφῶν τούτων θεολόγων, ὅτινες ἀπειθε-
λλον ἀρ' ἑαυτῶν οὐ μόνον τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ εὐσεβείαν,
καὶ τὴν κοινὴν ἀνθρωπίνην σύνεσιν.

α Χριστὰς δὲ τὰς ἐλπίδας ἡ σύνοδος ἔχουσα περὶ τῆς προ-
βήμου ὑμῶν ὑπκοῆς εἰς τὴν διὰ τῆς συνόδου ἐκφερομένην
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἐπιστέρει πάντας ἡμᾶς ταῖς μη-
υτοικαῖς αὐτῆς εὐλογίαις, ἐπικαλουμένη ἐπ' ἅπαντας τὴν
ἡ χάριν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δοξα καὶ τὸ κράτος. Ἀμήν.

— Καλλίστα ποιῶσα ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ ἠτήσατο
διὰ τῆς ἀσπιδίας ὁδοῦ τὴν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου τῆς
συνοικίας Ψυχριανῶν ἀποποιήσῃ τοῦ Μικρακιστοῦ Φλαρέτου,
καθὼς οὔτε ἡ πολιτεία οὔτε ἡ ἐκκλησία πρέπει νά παρέχω-
σιν ἄστυα εἰς γόπτας καὶ τερατολόγους, οἵτινες, σοφιστικῶς
ἀναμιγνύοντες μετὰ τοῦ μέλιτος δηλητηριώδη καὶ κακὸς
ζα δόγματα, ἀποπειρῶνται νά σαγήνεύσωσι τοὺς ἀπλοῦστε-
ρους, καὶ συστήσωσι πανταχοῦ σπείρας ὁμοφρόνων. Ἀγύρται
καὶ λαοπλάνοι αὐτοὶ ὄντες, πλάσμα σωφροσύνης ἐξῶθεν πε-
ρικείμενοι, τολμῶσι νά ἐξυβρίζωσι δημοσίᾳ πάσης τάξεως
κληρικῶν, πνετῶν, βραβυῶν διδασκάλου, ἄπεισι τούτοις τὰ
ἑαυτῶν ὀνόματα καὶ τὰς ἰδίαις πράξεις ἰποδοκόντες. Ἐπι-
τιζομεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη, εἰς ἣν κατὰ τὸν θεμελιώδη νόμον
τοῦ κράτους εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ υπεράσπισις τῆς θρησκείας
καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς, θέλει παρακολουθήσῃ τὸν ἀναίδῃ
τούτου ὄβριστὴν εἰς τὰς δημοσίας ὀμιλίαις του καὶ θέλει πρᾶ-
ξῃ τὸ καθ' ἑαυτήν.

Ἄνθρωποι ἐπαγγελλόμενοι τὴν ἠθικοποίησιν τῆς κληνωρίας,
οφείλουσι νά περιορίζωνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ὁρθοῦ, τοῦ
δικαίου καὶ τῆς εὐπρεπείας, καὶ οὐχὶ νά διδάσκωσι τὸν
λαὸν μεταφυσικὰς θεωρίας, θεωρίας πρὸ τῶν ὁμοίων ἢ ἐπι-
στήμη ἐκλίνε γόνου, καταλιπούσα τὰ μυτήρια τῆς φύσεως

εις αὐτὴν μόνην καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῆς. Καὶ ὅμως ὁ παρ' ἡμῖν ἀγορητὴς γελοῖα καὶ τερατώδεις ἀνέπτυξε θεωρίας περὶ συλλήψεως καὶ κυροφίας καὶ τόσων ἄλλων, ἅτινα καὶ περὶ βροσκημάτων λαλῶν τις ἤθελεν ἐρυθρίασθαι. Λυπούμεθα δὲ τόσῳ μᾶλλον, διότι ἄνθρωποι ἀκροῦντως ἀνεπτυγμένοι, δὲν ἐνόησαν ἀκόμη ἅτι πλανῶνται πλάνην ἐσχάτην, ἢ γὰρ γενόμενοι τοιοῦτου ἀγύρτου καὶ ἀμαθοῦς ψευδαποστόλου. Ἐτι δὲ μᾶλλον λυπούμεθα, διότι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπιτρέπει νὰ διατυπῆται ἐνταῦθα, ἐναντίον τῶν κειμένων νόμων, μονήθειον ἰδιόρρυθμον, ἧτοι φωλεὰ χρηματιστῶν Μακρakisτῶν, ὑπὸ διανοσίῳ τοῦ Ἐπιφανιάδου διευθυνομένη, καὶ εἰς τὴν διδάσκει ὁ Θεολόγος οὗτος.

— Προχθὲς ἐξεδόθη ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Μακράκη καὶ τῶν δογμάτων αὐτοῦ ἀνασκευάζουσα τὰς παρὰ τῆς συνόδου ἀποδομιμένας κατηγορίας εἰς τὸν ταρξιανὸν αὐτὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἀπολογία αὕτη, φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐνταῦθα πρὸ μηνὸς διδάσκοντος Μακρakisτοῦ Φιλάρτου. Εἶναι λίαν ἐγωϊστικὴ ὁ ἀτυχὴς οὗτος ἄνθρωπος, προκαλῶν νὰ ἀναίρεσωσιν αὐτὸν οἱ ἐνταῦθα λόγιοι καὶ θεολόγοι, λίαν δὲ τολμηρὸς, τολμῶν νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς χριστιανούς νὰ μὴ ἀκούσωσι τὰ ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθησόμενα κατὰ τῶν καιοδισίων τοῦ πάτρωνός του, ὡς ἐξυβρίζων τὰ μέλη τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπευθαίνων εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των. Ἡμεῖς παρέρχοι ἂν ἡ δικαιοσύνη θὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο αὐτῷ ἀτιμωρητῆ, καὶ ἀπορῶμεν πῶς ἡ διοίκησις δὲν ἐφαρμοξεῖ κατ' αὐτοῦ ὡς ταρξίου καὶ σκανδαλοποιῦ τὰ νόμιμα μέτρα. Εἶναι ἀνάγκη ἡ ἐξουσία νὰ παταξῇ ἀμειλίχως τοὺς ἀνθρώπους τούτους, σκάνδαλον ἀφάρτητον γενομένων τῇ κοινωσίᾳ διὰ τῆς ὑβρεως τῆς αὐθαδείας καὶ τῶν κατηλικῶν φράσεων, αἷς κατακόρως χρωῖνται κατὰ τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐξουσίας, διότι δὲν ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ἐπὶ πλέον νὰ ἀκολασταίνωσι καὶ ἐπιτιθῶνται κατὰ παντός, τολμῶντος νὰ συστήσῃ αὐτοῖς σύνοιαν καὶ μετριοπαθειαν. Ἐν Σύρῳ φοβούμεθα ὅτι θὰ ἔχωμεν σκηρὰς ὁμοίας τῶν ἐν Ἀθήναις, ἂν ἡ ἐξουσία δὲν προνοήσῃ νὰ ἐκδιώξῃ ἐντεῦθεν τοὺς λυσιπῶντας τούτους κύνας.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ κατήγγειλε τῇ Εἰσαγγελίᾳ τὸν Φιλάρτου, ὡς ὑβριστὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὡς ἐξεγείροντα τὸ μῖσος τῶν χριστιανῶν κατὰ τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλ. ἀρχῆς δι' ἐντύπων διακηρύξεων. Περιμένομεν τὴν δικαιοσύνην νὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς. Ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ Σύρου εἶναι ἀξιεπίαιος διὰ τὴν πράξιν αὐτῆς ταύτην.

— Διεδόθη ὅτι σήμερον ὁ Φιλάρτος οὗτος θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ πλατείᾳ φεβούμεθα ὅτι θὰ συμβῶσι ταραχαί. Ἡ ἐξουσία δὲ πράξῃ τὸ χρεὸς τῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν μετὰ πάσης ἀξιοπροπέιαις οἱ γάμοι τῆς κ. ΚΑΤΙΝΑΣ Μ. Πισοῖα, κόρης ἐκ τῶν εἰρημένων ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει, μετὰ τοῦ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. Κοκκίνου, ἐμποροπλοίαρχου Χίου, ἀνδρὸς πολλῆς ὑπολήψεως καὶ κοινωνικῆς θέσεως προεχούσης.

Συγχαίροντες τοῖς νεονύμφου ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ αὐτῶν ἐνώσει, τοῦτοι μὲν εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα καὶ ὄλιγον, τοῖς δὲ γονεῦσιν αὐτῶν μακρότητα ἡμερῶν, ἕως ἂν ἀποκαταστάσωσιν οὕτως αἰσίως καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῶν τέκνα.

— Ἀναγιώσκομεν ἐν τῇ α' Ὁρᾷ τὰ ἐπόμενα :

Τὴν 10 πρῶτῃν ὥραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀνήλθεν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἐξέδρας, ὅπως ὁμιλήσῃ ὁ κ. Α. Μακράκης παρισταμένων τριακοσίων περίπου ἀκροατῶν. Μετὰ σύντομον προοίμιον περὶ δικαιοσύνης, ἤρξατο ἐπικρίνων τὸ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναγνωσθὲν ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς συνόδου. Οἱ πλείους τῶν ἀκροατῶν ἐξέβηλον τότε

θορυβώδεις κραυγὰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ ῥήτορος, εἰς δὲ καὶ κατήνεγκε κατ' αὐτοῦ κτήπημα διὰ τῆς ῥάβδου του. Χωροφύλακες καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες κατώρθωσαν νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν τάξιν, ὁ δὲ κ. Μακράκης ἐξήκολούθησε τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτε ἐχαρκτήρισε τὸ ἔγγραφο ἐκεῖνο ὡς παράνομον, οἱ ἀκροαταὶ ἐπανελάθον μετὰ πλείονος σφοδρότητος τὰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ ῥήτορος, τινὲς δ' αὐτῶν τατέκαυσαν ἐν ἐπευφημίαις ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθὲν προχθὲς παράστημα ἐναντίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Οὗτος βλέπων δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ μέσῳ τοσούτου θορύβου καὶ ἀποδοκιμασιῶν εἰσῆλθεν εἰς ἄμαξαν, ὅπως ἀναχωρήσῃ, ἀλλ' ὁ λαὸς περικύκλωσε ταύτην ἀποδοκιμαζῶν τὸν κ. Μακράκην καὶ ἀποκαλῶν αὐτὸν ὑβριστὴν τῆς θρησκείας. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ κατώρθωσε νὰ ἀνοίξῃ διόδον διὰ τοῦ πλήθους συζηνῶντος, οὕτω δὲ ἡ ἄμαξα ἀνεχώρησε φέρουσα τὸν κ. Μακράκην. Μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μακράκη, ἀλλ' ἐκεῖ διελύθη τὸ πλῆθος ἐν ἡσυχίᾳ.

— Κατὰ τὴν α' Χρόνον τῶν Παισιῶν ἡ ἐκλογή τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας ὠρίσθη τὴν 6/18 Ἰανουαρίου. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ πρίγκιψ Βάτεμπερχ, συγγενὴς τῶν αὐτοκρατορικῶν οἰκῶν τῆς Ρωσίας καὶ Μεγάλῃς Βρετανίας, ἔσεται ὁ ἀληθὴς ὑποψήφιός τοῦ νεοῦ θρόνου.

— Ὁ ἀπονενομημένος Μακράκης οὐκ ἠβουλήθη συνίεναι Ἐξακολουθεῖ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ, ὑβρίζων δι' ἐκτάκτων παραρτημάτων κατηλικῶς καὶ συκοφαντῶν ἀνεδὴν ὅτι ἱερόν καὶ ὅσιον. Ὁ δυστυχὴς ἐξελέγχεται ἐκ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς αὐτοῦ πάσχων τὰς φρένας. Διὸ νομίζομεν πρέπον νὰ λαφθῇ ὅπωςδῆποτε πρόνοιᾳ τῆς ἐπὶ αὐτοῦ, ἀποστελλομένου εἰς τὸ φρενοκομεῖον. (Ἰβν. Πνεῦμα).

Σ. Σ. Π. Τοῦτο καὶ προεῖδε καὶ προεῖπεν ἡ «Πανόπη» πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἧτοι ἀπ' ἧς ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο νὰ ὑβρίξῃ τὸν πατριάρχην τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, καὶ τὸν τότε μυσιστελῶς ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἰβνους ἐργασθέντα τὸν αἰδίδημον Κοραῖν. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι, ἀτυχῶς, τότε λαμβάνουσι πρόνοιαν περὶ τοῦ λυσιπῶντος κυνός, ὅταν οὗτος διὰ τῶν δογμάτων του αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δακνόντων. Εἴθε τοῦλάχιστον νῦν νὰ ληφθῇ πρόνοιᾳ σωτηριώδους διὰ τὸν ἀτυχῆσαντα καὶ τῶν φρενῶν ἐξεστκίοντα τούτον ἄνθρωπον.

— Κατὰ τὴν «Σιοῖαν» ὑπεγράφη μεταξὺ τῶν αντιπροσώπων τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν τραπεζιτῶν ἡ περὶ τοῦ δανείου ἐκ φράγκων 60,000,000 σύμβασις, ὑπὸ ὄρους, ὡς λέγεται, λίαν καλοῦς.

(Ἄφιχθὲν ἐνταῦθα).

ΑΥΤΟΘΕΝ, 30/11. — Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἀγγλικὴ πολεμικὴ κορβέτα. Τοῦ βῆν τῆς Τύνιδος ἱκανοποιησάντος πληρέστατα τὰς απαιτήσεις τῆς Γαλλίας πᾶσα αἰτία περιπλοκῆς ἀποσιβήθη. Οἱ ἀλβανοὶ διεκήρυξαν ὅτι θελουσιν ἀντισταθῆ ἐνόπλιος εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Πογδορίτσας εἰς τὸ Μαυροβούνιον. Ὁ στρατηγὸς Ρόμπερτς νίκησας τοὺς ἀρβανούς ἐν Χάστ ἐφόνησε 300. Ὁ Ἐμίρης Σιράλης μεταβαίνει εἰς Πετρούπολιν τὴν 5/17 Φεβρ. Ὁ ἰσπανὸς στρατηγὸς Ἐσπαρτέρος ἀπέβιασε.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. Εἰκοσάφραγκον 23.55. Λίρα Τουρκίας 27. 10. Λίρα Ἀγγλίας 29.30. Συναλλάγμ. Λονδίνου τρίμηνον 29.80. Παρισ. τρίμην. 119 ὄψεως 1.20.

Ὁ περὶ τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἀσκήσεως τῶν ἀγόντων ἡλικίαν 22, 23 καὶ 24 ἐτῶν ΝΟΜΟΣ ΨΙΖ'. ἐκτυπωθεὶς πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ μας.